

ADÉLKA IV

asistenční pes

4.díl © 2021

Vážení a milí sponzoři,

je až neskutečné, jak ten čas běží. Máme tu další půlrok a s ním poděkování Vám, díky kterým mám svojí pomocnici a společnici, asistenční fenku Adélku.

Na konci minulého poděkování jsem Vám slíbila, že udělám všechno proto, aby Adélka měla lepší pracovní podmínky. Jak už to tak bývá, život přináší změny. Nestačí proto jen slíbit. Ale něco pro to udělat, i když ani tak to často nemá úspěšný konec.

Na konci září jsem měla dohodnutou novou práci, která by byla vhodnější pro mne i pro moji Adélku. Práci jsem si dohodla až od ledna. Bylo to dáno tím, že podzimní sezona v mém stávajícím zaměstnání končí až v prosinci. Vše jsem konzultovala i se svou psychiatrickou. Ta mi žádnou práci nemůže zakázat, ale může mi jí nedoporučit, což se také stalo. Navíc u budoucího zaměstnavatele požadovali, že pokud mám invalidní důchod na Dg F (= duševní onemocnění), musí vše schválit můj ambulantní psychiatr. Při tomto procesu často dojdete ke zjištění, že stávající zaměstnání je dosaženým maximem. To byl bohužel i můj případ. A nová pracovní příležitost tím skončila.

Zpátky k tomu, co se mi povedlo dohodnout. Na základě pokročilého stupně artrózy v nohách mi ještě zkrátily úvazek. K tomu mi v nejchladnějším období umožnili být spolu s Adélkou v teple dílny. Dále se nám vyměnili 2 mistři, kteří jsou ještě více přátelštější k Adélce a snaží se jí kompenzovat stresové prostředí, když v dílně celý den běží více hlučící nástroje. Často, když kolem ní projdou, tak jí pohladí nebo dokonce si jí vezmou do náruče, aby nebyla tak moc ve stresu. A funguje to! I s ostatními kluky z naší Partičky, ve které jsem ke všemu zůstala jediná ženská. Zmiňované snížení úvazku umožnilo pevnější řád v nastavené pracovní době a určení pracovních dní. Adélka se tím stala „vzácnější“ pro kolegy a ti se s ní vítají jako se „svou milou“. Adélka si nás dílenské hlídá jako svoji smečku a obráceně všichni z dílny se jí snaží vracet svou lásku. I díky tak náročným pracovním podmínkám se u Adélky zmenšil problém s různou zábavní pyrotechnikou a lépe zvládala „zábavnější“ konec roku.

Díky stávajícímu zaměstnání jsem také získala záhonek v Komunitní Zahradě Vypich. Na zahradu je zákaz vstupu s pejsky, jen Adélka má výjimku, je spolu se mnou řádným členem komunitní zahrady.

I zde jsme narazili na trampoty a osočování, které vlastně řešíme téměř každý den. Dá se shrnout do otázky: „Co to je za nesmysl takhle malý pes a asistent“. K tomu se přidalo komentování jejího označení na pracovní vestičce PES TERAPEUT. Jak jsme k tomuto označení typu asistenčního psa přišli?

Bohužel jednoduše. Na oficiální žádosti na Asistenčního psa jsou označeny kategorie, čím by pro mne měla být Adélka. Nejnižší stupeň je právě pes terapeut. Můj bývalý psychiatr byl na Psychiatrické klinice VFN považován za špičku ve svém oboru. Bohužel to už neplatilo v jeho privátní praxi, kam jsem docházela i já. Zde určil pro Adélku zmiňované zařazení, které kromě toho, že neodpovídá přesně rozsahu její funkce asistenčního psa, tak způsobuje opakovaná nedorozumění v mém okolí. Většina laické veřejnosti totiž Adélku považuje za canisterapeutického psa a nechtějí v každodenních situacích uznat její pozici a určení jako psa asistenčního. Tak bohužel stále na mnoha místech doslova bojujeme za obhajobu doprovodu Adélky jako mého asistenta. Pokusíme se proto status a viditelné označení Adélky změnit tak, abychom lépe mohli v běžných životních situacích bránit svá práva.

Za dobu, co mám Adélku, jsem neměla ani jednu hospitalizaci, a ani jednou mi nebyly navýšené stávající léky. A co je asi nejdůležitější, už mi ani nenabízejí léky ze skupiny Benzodiazepiny, které se svými účinky projevují mimo jiné jako těžké drogy, je na nich i dost podobná závislost.

K tomu mi více pomáhá s čekáním v různých frontách, s přepravou v MHD, s podáváním věcí, kdy například v rámci jejích proporcí je schopna mi přiblížit i můj svazek klíčů. Musely jsme přecvičit povel na ruku a dáme / zapneme vodítko, z důvodu mé vyšší omezenosti hybností kolenních kloubů.

Prostě se společně snažíme zvládat, co nám život přináší a ještě přinese. Jsme nerozdílné parťačky a to i díky Vám, milí sponzoři.

Děkujeme!

Adélka a Miluška

Kámoši vyhlíží rok 2022